

A Gellért-fürdő botránya

A Bárczy-éra legsúlyosabb kelevénye kifaradt: a *Déli Hirlap* száraz, szakszerű adatokkal világosan kimutatta, miként károsította meg a Grünwald és Schiffer cég egy millióval a fővárost a Gellért-fürdő építésénél és ezzel végre bevilágított ennek a sötét gazdálkodásnak rejtekeibe, amely a fürdő építkezésének tízmilliós költségtöbbletét, azt a kolosszális előirányzat-túllépést előidézte.

Régóta közóhaj volt, hogy a Lágymányos fürdőjére elherdált milliók ügye nincsen rendben s emlékszünk arra a felzudlásra, amely Bárczy egyik beszédét fogadta, amikor Polónyival szemben többi közt arra hivatkozott a közgyűlésen, hogy a főváros megépítette a Gellért-fürdőt és szállót. Jól tudják a városatyák, hogy a fővárosnak a legkevésbé van oka dicsekednie ezzel a panamák posványos talajára épült és ezért erkölcsi sülyedést is okozó kőkolosszussal, amely kívülről olyan mint egy lovagvár, belülről pedig egy keleti kényur kéjpalotájához hasonló.

A gazdálkodás és építésvezetés szellemét most végre feltárták a nyilvánosság előtt és most már kiki megértheti, miért kellett ezt a monstruózus fürdőépítkezést megcsinálni és számlálatlan milliókat ölni bele, holott a fővárosnak sokkal égetőbb népjóléti feladatai is lettek volna.

Meier-Graeffe, a híres német esztétikus, amikor itt járt és megnézte a Gellért-fürdőt, azt mondta, hogy Budapest egy keleti meztelen táncosnőhöz hasonlatos: teleaggatja magát díszes luxusintézményekkel, ragyogó klárisokkal és ékkövekkel, de a teste meztelen, a legfontosabb elementáris szükségletekben, kórházakban, egészséges kislakásokban stb. szűkölködik. Budapestnek elég fürdője van és a főváros lakosságának valóban segítségre inkább rászorult rétegei is vannak, mint a nagyvállalkozók, a Grünwald és Schifferék.

A szegény pesti polgár, akire egymásután vetik ki az újabb és újabb városi adókat, fájdalmas elképedéssel kell hogy lássa, mire mennek el küzdelmes adógarasai, miként profanzálják a veritéket, amely kereső munkájához tapad. *A Gellért-fürdő ügye a virilista-közgyűlésnek és a tanács urai irányzatának legjellegzetesebb bűne és azt nyomatékosan kell megállapítani ma, amikor utban van a reakciós községi választójog, illetve az általános községi választójog elsikkasztása.* Azon a címen, hogy a városatyák anyagilag is felelősek a főváros vagyonkezeléséért, olyan községi választójogot akarnak csinálni, amely különféle szigorú kautélaival fentartaná a mai erőviszonyokat a közgyűlésen és burkolt formában meghosszabbítaná a virilizmus életét is. Akik a radikális polgárságtól és a munkásságtól félték a főváros vagyonát, azoknak a Gellért-fürdő botrányát kell ellene szegezni, amelyet ők hagytak kitereljesedni, rothadtá érlelődni. A pénzzel való könnyelmű gazdálkodásnak az a kiáltó példája, amelyet a Gellért-fürdő esete állít elénk, legyen a leghatalmasabb fegyver a radikális községi választójogért elkövetkező harcban.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:		Cím:		Hely:		Tárgy:		Oszályozás	
Forrás:		Hely:		Idő:		Személy:		613.47	
1918. évi.		1918.		"1918"		Gellért-fürdő (Siroos f.)			
(Hely)		(Idő)		(Köt. v. füz.)		(Oldal)			
Szekesvárosi házi nyomda 1915.									